

SZÉKFOGLALÓ HITVALLÁS

ti vagytok a költőietlen, silány posztmodern líra gyásza,
Fellengzős, korlátolt, érinthetetlen, elzárt réteg,
Langy seprű az újbor, midőn hazug ajkatokon zeng az ének,
S nem az önteremtő szimbolizmus új reneszánsza!

Firkáitok értelmetlen, elvont, széteső mondatok tára,
Érthetetlen és fontoskodó öncélú művészet,
Ars poétikátok: „A költészet maga a költészet”,
Holott a nyelv oly sivár, oly magyartalan, s oly árva!

Kezetek lenyomata stílustalan, rideg, üresen kongó,
Zavart fejetekben istentelen homály jelei,
A rettenetes feszítettség emlékeiben sem emberi,
Pedig egyetlenegy mű sem lehetne semmitmondó!

Hát ragyogjon föl az egyéniség, légy igaz, s való, ötletes,
Mint pincében az óbor: testes, zamatos és tüzes!